

LATVIJAS VALSTS PREZIDENTS

Valsts prezidenta Egila Levita uzruna virtuālajā atceres pasākumā “Aizvestie. Neaizmirstie. 80 gadi kopš 14. jūnija deportācijām”

Publicēts pirms vairāk nekā 4 gadiem

Publicēts: 14.06.2021.

Mani dārgie tautieši!

Pirms 80 gadiem vienā naktī vardarbīgi tika salauztas 15 443 Latvijas valsts pilsoņu dzīves. Mūsu valsts bija okupēta, un ar pilnu jaudu darbojās Padomju Savienības varmācīgais represiju mehānisms.

Latvija vairs nevarēja pildīt savu demokrātiskas valsts vissvarīgāko pienākumu – sargāt savu pilsoņu dzīvību un brīvību.

Valdija svešas un nelegitīmas varas likumi. Tās mērķis bija pakļaut Latvijas sabiedrību, pārcirst dzimtas un pilsoniskās saites, iznīcināt jebkādu pretošanos.

Vairāk nekā 15 tūkstoši cilvēku – valstsvīri un juristi, garīdznieki un virsnieki, ierēdņi un uzņēmēji, skolotāji, zemnieki un mākslinieki kopā ar ģimenēm – tika sodīti. Par to, ka bija kalpojuši savai valstij un dzīvojuši savu normālo ikdienas dzīvi.

Padomju Savienības pastrādātā nozieguma mērogu pret mūsu tautu un valsti raksturo deportēto cilvēku skaits. Bet, skatot katru izsūtītā cilvēka, katra bērna vārdam, mēs varam izprast 1941. gada traģēdijas dziļumu.

Šodien visā Latvijā izskanēs 15 443 izsūtīto cilvēku vārdi.

Ikvienam cilvēkam pieder viņa vārds. Vārds iemieso mūsu katra vienvērtību un neatkārtojamību. Vārds nozīmē vienu dzīvību, vienu mūžu.

Kā tālāk būtu dzīvojis cilvēks no mana pagasta vai pretējās mājas, ja nebūtu aizrauts svešumā? Ko viņš savas dzīves laikā pagūtu izdarīt? Kāds izaugtu deportāciju vagonā nomirušais bērns, kāds veidotos viņa mātes mūžs?

Dārgie tautieši pilsētās un pagastos!

Ne 1941. gada, ne 1949. gada vēl masveidīgākās deportācijas nesalauza latviešu tautu.

Bruņotā pretestība ar ieročiem rokās sākās tūlīt pēc okupācijas un turpinājās līdz pat 50. gadu beigām. Nevardarbīgā pretestība turpinājās visus okupācijas gadus.

Stāstus par deportācijām vecvecāki nodeva mazbērniem. Neatkarīgā Latvija pastāvēja cilvēku sirdīs un prātos, deva spēku cīnīties par savas valsts atjaunošanu.

Mēs nesam sevī gan savu priekšteču traģēdiju, gan viņu spēku.

Tāpēc šodien mēs veidojam tādu Latviju, kas vajadzības gadījumā ir gatava aizsargāt sevi un savus pilsoņus. Mēs iestājamies par starptautiskā mērogā tiesiski pārvaldītu pasauli. Tādu pasauli, kurā cilvēka cieņa, brīvība, drošība un dzīvība ir visaugstākās vērtības.

Šodien, lasot 1941. gadā izsūtīto cilvēku vārdus, uz laiku laikiem iekļausim viņus tautas kopējā atmiņu laukā.

Saules mūžu Latvijai!

Saistītas tēmas

[Egils Levits](#)

<https://www.president.lv/lv/jaunums/valsts-prezidenta-egila-levita-uzruna-virtualaja-atceres-pasakuma-aizvestie-neaizmirstie-80-gadi-kops-14-junija-deportacijam>